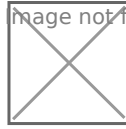

Τι πρώτος, τι δεύτερος, τι τρίτος

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

image not found or type unknown

[7fbc8104586289a464f54dbc48b8288a_L](#) Παίζει ρόλο η σειρά γέννησης των παιδιών στην οικογένεια; «Μα πώς γίνεται να σας μεγάλωσα το ίδιο και να είστε τόσο διαφορετικοί». Συχνά διερωτούνται κάποιοι γονείς κυρίως όταν τους ταλανίζει το «πρόβλημα».

Πρόβλημα θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τα θέματα συμπεριφοράς ενός παιδιού ή την προσωπικότητα που δεν πλησιάζει τις επιθυμίες και τις προσδοκίες της μαμάς και του μπαμπά, του μπαμπά και της μαμάς.

Σε κάθε παιδί, από το πρώτο παιδί μέχρι το τελευταίο υπάρχει μια ιστορία. Μια ιστορία που αρχίζει με τα όνειρα, τα θέλω αλλά και τα κατά τύχη του ζευγαριού που το φέρνουν στον κόσμο. Αυτό συμβαίνει πριν την εγκυμοσύνη, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης οι ορμονικές, σωματικές διακυμάνσεις της μητέρας, που άθελα ή ηθελημένα επηρεάζουν και τον πατέρα, φέρνουν προβλέψεις, επιθυμίες αλλά και φόβους για το πώς θα είναι το νέο μέλος από θέμα εμφάνισης μέχρι και τι ομάδα θα είναι ή αν θα είναι καλός ή κακή μαθήτριά.

Στη συνέχεια με το που εμφανίζεται το παιδί εμφανίζονται και οι προσδοκίες και οι φόβοι σε πιο συγκεκριμένη μορφή. Και έτσι χτίζεται μεν μια σχέση αγάπης, γιατί αυτό δεν μπορεί να αμφισβητηθεί μέχρι ενός σημείου ή δεν είναι επί της παρούσης να συζητηθεί, με λίγο ή πολύ από προσδοκίες, όνειρα, σενάρια.

Αυτές οι προσδοκίες και τα σενάρια είναι διαφορετικά για κάθε παιδί της οικογένειας. Ερευνητικά συνήθως το πρώτο μέλος έχει μια ηγεσία σε σχέση με τα άλλα μέλη «δικαιωματικά» αφού είναι εκείνος που είδε πρώτα το φως. Είναι πιο συμβατικός και τείνει να έχει ομαλές σχέσεις με τους γονείς του σε μεγαλύτερο βαθμό από τους άλλους.

Το επόμενο παιδί ή τα επόμενα παιδιά αν βρίσκονται στη μέση είναι παιδιά που βιώνουν μια σύγχυση όσο μεγαλώνουν αλλά και μια ισότητα υποχρεώσεων, δικαιωμάτων και συναισθημάτων γιατί δεν έχουν τις υποχρεώσεις του πρώτου

αλλά ούτε και τα δικαιώματα του «βενιαμίν» της παρέας.

Το μικρότερο μέλος πάλι έχει την αμέριστη προσοχή όλων, συνήθως αρέσκεται σε αυτά αλλά αντιδράει κιόλας, και συχνά μεγάλο θαυμασμό για τα μεγαλύτερα αδέρφια του αφού μαθαίνει και καρπώνεται από αυτά.

Μέσα, λοιπόν, σε όλα αυτά που λίγο πολύ είναι κοινά χαρακτηριστικά έρχονται οι περίφημες προσδοκίες που μετατρέπουν τους γονείς σε φορείς αρχών και αξιών που μεταφέρονται μεμονωμένα σε κάθε παιδί και μεταφράζονται ξεχωριστά από αυτό. Παράδειγμα, η ενδόμυχη κατά τα άλλα επιθυμία του πατέρα για τον πρώτο γιο να δουλεύει τα χωράφια του και ο ενδόμυχος βαριεστησμός να δώσει κίνητρο στον μικρότερο να το κάνει μπορεί να έχει τις εξής εκδοχές. Ο πρώτος να ασχοληθεί τελικά με τα χωράφια την ίδια ώρα που ο μικρός πίνει καφέ ή το αντίθετο. Τώρα αν υπάρχουν ενδιαμέσες κόρες κάποια, μάλλον η πρώτη κατά σειρά κοριτσιών ή αγοριών, θα κάνει τους καφέδες του πατέρα της και του μεγάλου αδερφού και οι άλλες ή οι άλλοι θα είναι με τη μητέρα ή και κάπου αλλού.

Και κάπως έτσι μεγαλώνουν τα παιδιά στις οικογένειες και κάνουν και αυτά τις δικές τους οικογένειες...

Με μπόλικες προσδοκίες και κοινωνικά στερεότυπα που τους μικρότερους τους θυμώνουν και τους μεγαλύτερους τους λυτρώνουν, οι πρώτοι νιώθουν πίεση και οι δεύτεροι ασφάλεια, ή και πίεση αλλά μπορούν να κάνουν κι αλλιώς;

Γράφει η Ελένη Βλαστού

Πηγή: o-klooun.com